

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas rīkojumu un nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Eiropas Savienības Vispārējā tiesā;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamats prasības noraidīšanai bija *Prezes Urzēdu Komunikāciju Elektronizācija* [Elektroniskās komunikācijas iestādes prezidentu] pārstāvošo juriskonsultu (*radcowi prawni*) darba attiecības ar šo iestādi, kas pēc Vispārējās tiesas uzskata liedz tiem pārstāvēt prasītāju tiesā.

Prezes Urzēdu Komunikāciju Elektronizācija par apstrīdēto rīkojumu izvirza šādus iebildumus:

Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Tiesas Statūtu 19. panta trešo un ceturto daļu, skatītu kopā ar 53. panta pirmo daļu, kā arī LESD 254. panta sesto daļu un Vispārējās tiesas Reglamenta (turpmāk tekstā — “Reglamenta”) 113. pantu, interpretējot pirmo minēto tiesību normu kļūdaini un uzskatot, ka tā neatbilst uz juriskonsultiem, kas darbojas, pamatojoties uz ar vienu no lietas dalībniekiem tiesā noslēgtu darba līgumu.

Otrkārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi LESD 67. panta 1. punktu, skatītu kopā ar Reglamenta 113. pantu, jo tā neesot ievērojusi dalībvalsts atšķirīgo tiesību sistēmu un tradīcijas un noraidījusi prasību, pamatojoties uz pieņēmumu, ka juriskonsultu, kas darbojas saskaņā ar darba attiecībām, neatkarības pakāpe ir mazāka nekā juriskonsultiem, kas strādā no pārstāvētajām personām neatkarīgos birojos.

Treškārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi ESL 5. panta 1. un 2. punktu, skatītu kopā ar ESL 4. panta 1. punktu, kā arī kopā ar Reglamenta 113. pantu, pieņemot, ka līgumu normas atļauj nošķirt juriskonsultu pilnvaru apmēru pārstāvības tiesā jomā, lai gan Kopienas tiesībās šajā ziņā nav paredzēta nošķiršana un līgumos Savienībai nav nodota kompetence šajā jomā.

Ceturtkārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi ESL 5. panta 4. punktu, skatītu kopā ar Reglamenta 113. pantu, pieņemot, ka līguma mērķu sasniegšanai ir vajadzīgs, lai juriskonsulti, kas darbojas saskaņā ar darba attiecībām, netiktu pielaisti lietas dalībnieku pārstāvēšanai Vispārējā tiesā.

Piektkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi procesuālu kļūdu, jo tā neesot pietiekami pamatojusi apstrīdēto rīkojumu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2011. gada 23. maija rīkojumu lietā T-226/10 Prezes Urzēdu Komunikāciju Elektronizācija/Komisija 2011. gada 11. augustā iesniedza Polijas Republika

(Lieta C-423/11 P)

(2011/C 311/38)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Polijas Republika (pārstāvis — M. Szpunar)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, *Prezes Urzēdu Komunikāciju Elektronizācija*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2011. gada 23. maija rīkojumu lietā T-226/10.

Pamati un galvenie argumenti

Pamats prasības noraidīšanai bija *Prezes Urzēdu Komunikāciju Elektronizācija* [Elektroniskās komunikācijas iestādes prezidentu] pārstāvošo juriskonsultu (*radcowi prawni*) darba attiecības ar šo iestādi, kas pēc Vispārējās tiesas uzskata liedz tiem pārstāvēt prasītāju tiesā. Polijas Republikas valdība par apstrīdēto rīkojumu izvirza šādus iebildumus:

Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Tiesas Statūtu 19. panta 3 trešo un ceturto daļu, interpretējot šo tiesību normu kļūdaini. Eiropas Savienības tiesību normās nav saskaņotas juridisko pakalpojumu sniegšanas pieļaujāmās formas. Arī Statūtu 19. pants šajā ziņā neietverot nekādus ierobežojumus, bet tikai norādot uz valsts tiesību normām. Polijas Republika uzskata, ka Statūtu 19. pants neesot pamats, lai juriskonsultiem, kas pamatojoties uz darba līgumu sniedz juridisku palīdzību, vispārīgi un patvaļīgi liegtu tiesības pārstāvēt lietas dalībniekus Tiesā, jo Polijas tiesību normas pilnā apmērā nodrošinot šo juriskonsultu neatkarību.

Otrkārt, esot pārkāpts samērīguma princips atbilstoši ESL 5. panta 4. punktam. Atbilstoši Polijas Republikas viedoklim, liedzot iespēju pārstāvēt lietas dalībnieku juriskonsultam, kas darbojas saskaņā ar darba attiecībām, tiek pārsniegts tas, kas vajadzīgs mērķa sasniegšanai, ka juridisku palīdzību lietas dalībniekam sniedz neatkarīgs jurists. Pastāvot mazāk ierobežojoši materiāli un formāli līdzekļi, ar ko var sasniegt šo mērķi, it īpaši valsts tiesību normas par profesionālās darbības principiem un profesionālo ētiku.

Treškārt, atbilstoša pamatojuma neesamības dēļ esot pieļauta procesuāla kļūda. Pēc Polijas Republikas valdības domām, Vispārējā tiesa rīkojumu lietā T-226/10 neesot pietiekami pamatojusi; it īpaši tā neesot iztirzājusi juriskonsultu darba attiecību ar *Urzędu Komunikacji Elektronicznej* īpatnības.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 11. augustā iesniedza *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* (Apvienotā Karaliste) — *Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd, National Association of Pension Funds Ltd, Ford Pension Fund Trustees Ltd, Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd, Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

(Lieta C-424/11)

(2011/C 311/39)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd, National Association of Pension Funds Ltd, Ford Pension Fund Trustees Ltd, Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd, Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd

Atbildētājs: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Sestās PVN direktīvas⁽¹⁾ 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunktā un Direktīvas 2006/112⁽²⁾ 135. panta 1. punkta g) apakšpunktā minētais formulējums “[kopīgo] ieguldījumu fondi” var ietvert i) uzņēmumu pensiju programmu, kuru izveidojis darba devējs, lai nodrošinātu darbiniekiem pensiju pabalstus un/vai ii) kopīgo ieguldījumu fondus, kuros vairāku šādu pensiju programmu aktīvi tiek apvienoti ieguldījumu mērķiem, saistībā ar attiecīgajām pensiju programmām ievērojot šādus nosacījumus:

- a) pensiju pabalstu apmēri, kas pienākas biedriem, tiek iepriekš noteikti juridiskajos dokumentos par programmas izveidi (to aprēķināšanā izmantojot formulu, kurā tiek ņemts vērā biedra pie darba devēja nostrādātais darba stāžs un darba algas apmērs), nevis ņemot vērā programmas aktīvu vērtību;
- b) darba devējam ir pienākums programmas ietvaros veikt iemaksas;
- c) tikai darba devēja darbinieki var piedalīties programmā un iegūt pensijas pabalstus saskaņā ar to (programmas dalībnieks šajā tekstā tiek saukts par “biedru”);

- d) darbinieks var brīvi izvēlēties kļūt vai nekļūt par programmas biedru;
- e) darbiniekam, kurš ir programmas biedrs, iemaksas tās ietvaros parasti ir jāveic noteiktā procentuālā apmērā no viņa darba algas;
- f) darba devēja un biedru iemaksas apvieno programmas pārvaldnieks un iegulda tās (parasti vērtspapīros), lai izveidotu fondu, no kura biedriem tiek izmaksāti programmā noteiktie pabalsti;
- g) Ja programmas aktīvu vērtība ir lielāka par līdzekļiem, kas vajadzīgi, lai finansētu programmā paredzētos pabalstus, programmas pārvaldnieki un/vai darba devējs, ievērojot programmas noteikumus un atbilstošos valsts tiesību aktus, var veikt vienu vai vairākas šādas darbības: i) samazināt darba devēja programmā veicamo iemaksu apmēru, ii) pārskaitīt visu vai daļu no atlikušajiem pabalstu līdzekļiem darba devējam, vai iii) palielināt programmas biedriem paredzēto pabalstu apmēru;
- h) Ja programmas aktīvu vērtība ir mazāka par līdzekļu apmēru, kas vajadzīgs, lai finansētu pabalstus saskaņā ar programmu, darba devējam parasti ir jānovērš iztrūkums, un, ja darba devējs to nedara, vai nav spējīgs to veikt, biedriem paredzēto pabalstu apmērs tiek samazināts;
- i) saskaņā ar programmas noteikumiem biedri var veikt papildu brīvprātīgas iemaksas (*additional voluntary contributions*, turpmāk tekstā — “AVC”), kas netiek pārvaldītas programmas ietvaros, bet gan pārskaitītas trešai personai, lai tā tās ieguldītu un nodrošinātu papildu pabalstus, pamatojoties uz veikto ieguldījumu ienesīgumu (šādus pasākumus neapliek ar PVN);
- j) biedriem ir tiesības pārskaitīt uz citām pensiju programmām uzkrātos pabalstus (to vērtība tiek noteikta, ņemot vērā šo pabalstu patieso vērtību programmas maiņas brīdī);
- k) darba devēja un biedru programmas ietvaros veiktās iemaksas dalībvalsts iekasētā ienākuma nodokļa mērķiem netiek uzskatītas par biedru ienākumiem;
- l) saskaņā ar programmu biedru saņemtie pensiju pabalsti dalībvalsts iekasētā ienākuma nodokļa mērķiem tiek uzskatīti par biedru ienākumiem, un
- m) programmas pārvaldes izmaksas uzņemas darba devējs, nevis programmas biedri?

2) Ievērojot i) Sestās PVN direktīvas 13. panta B daļas d) punktā un Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta g) apakšpunktā minētā atbrīvojuma no nodokļa mērķi, ii) nodokļu neitralitātes principu un iii) iepriekš 1. jautājumā minētos apstākļus: